

Ministeren for nordisk samarbejde (Gammelgaard):

Der er åbenbart nogle i denne debat, der glemmer, at det rent faktisk er de andre nordiske lande, som selv ønsker at få så tæt tilknytning til EF's indre marked og det, der foregår i EF med hensyn til indre marked, som overhovedet muligt. Det er ikke noget, vi har fundet på. Vi har i fællesskab i Norden fundet, at det her er nødvendigt, og det er altså et meget stærkt ønske i de andre nordiske lande, at de kommer med i den udvikling, som i øjeblikket finder sted i EF.

I debatten har det ikke mindst været fru Dorte Bennedsen og fru Aase Olesen, der har beskæftiget sig med det, jeg kalder Europadimensionen i det nordiske samarbejde, og jeg vil godt understrege Danmarks interesse i, at vi får et stort fælles marked i Europa, der omfatter både Norden og EF.

Danmark har sine to vigtigste handelspartnere placeret hver sit sted. Vesttyskland er i EF, Sverige er i Norden og står altså uden for EF. Hvis ikke vi sikrer os, at de regler, der kommer til at gælde for en lang række standarder og normer vedrørende produktion, bliver tilpasset imellem EF og Norden, kommer Danmark i store vanskeligheder, for så får vi problemer i dette tilfælde specielt med det svenske marked. Og på samme måde med forholdet til de øvrige nordiske lande, som også er store samhandelspartnere for Danmark.

For de andre nordiske landes vedkommende handler det selvfølgelig også om, at hvis ikke man fra Nordens side tilpasser sig de forskrifter og standarder, der gælder, de mærkningsregler, de godkendelsesprocedurer, de afprøvningsmetoder osv., som kommer til at gælde i det indre marked, så bliver man meget let lukket mere eller mindre ude fra det europæiske område. Derfor er det altså, at man har en klar økonomisk interesse i et nærmere samarbejde, et nærmere samvirke mellem det, der foregår i henholdsvis EF og Norden.

Det er klart, at samarbejdsmetoderne de to steder er forskellige. I EF har man Ministerrådet, der på staternes vegne beslutter, i Norden er de beslutninger, som træffes i ministerrådene, uforpligtende på den måde, at hvis ikke de følges op nationalt, så bliver de ikke gennemført. Det er to forskellige samarbejdsformer, og sådan vil det og skal det vel også være i fremti-

den. Men man kan ikke se bort fra det klare behov, der er såvel i EF som i Norden for, at man får tilpasset reglerne for produktionen til hinanden, og det har jeg med glæde bemærket at der er bred tilslutning til her i Folketinget. Jeg har forstået det således, at det kun er Fælles Kurs, der ikke går ind for denne tankegang.

Både fru Dorte Bennedsen og fru Margrete Auken var inde på det nordiske budget. Det nordiske samarbejde er ofte blevet kritiseret for, at der ikke er politisk vilje til at satse nordisk: det nordiske budget er for ubetydeligt. Jeg mener, at udviklingen i det nordiske budget bekræfter regeringernes vilje til at satse nordisk. Her tænker jeg altså på det danske budget, og jeg tænker også på det nordiske budget i den forbindelse. I 1978 var det nordiske budget på ca. 110 mio. kr., i 1987 var budgettet femdoblet til ca. 540 mio. kr. Man ved, at de nationale budgetter har haft enten en stilstand eller kun en forholdsvis svag vækst i den periode, jeg her beskriver, men der er altså for det nordiske budgets vedkommende fra 1978 til 1987 tale om en femdobling.

Så har vi besluttet i kredsen af nordiske samarbejdsministre, at realvæksten i det nordiske budget i 1988 skal være 3 pct. plus overskuddet for 1986-budgettet, og det vil sige, at der bliver tale om en realvækst på 4 pct. i 1988 i forhold til 1987. Samtidig er det besluttet, at realvæksten i Nordisk Ministerråds totalramme forøges med 3 pct. i henholdsvis 1989 og 1990, og jeg mener, at der dermed er sikret den rimelige og rigtige stigning i budgetterne.

Fru Dorte Bennedsen var inde på to konkrete spørgsmål vedrørende de unge, dels tilskud til de unge, dels beskatningen af unge, som deltager i Nordjobprojektet. Jeg er ganske enig i, at der her er nogle problemer, som vi må se på. Vi må se, om vi kan få dem løst, og jeg forventer også, at dette sker.

Nordturistkortet er jo en hjertesag for fru Dorte Bennedsen, ligesom den er det for andre. Fru Dorte Bennedsen sagde, at Nordturistkortet ikke kan erstatte det oprindelige kort. Jeg vil ikke tage stilling nu og her til hele den diskussion, der har været om det nye kort, men jeg ved jo, at fru Dorte Bennedsen har foranlediget, at spørgsmålet kommer op på den forestående session.

Rationalisering og effektivisering talte hr. Flemming Hansen om, og jeg er ganske enig;